KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2721/88

af 31. august 1988

om gennemførelsesbestemmelser for frivillig destillation som omhandlet i artikel 38, 41 og 42 i forordning (EØF) nr. 822/87

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Akten vedrørende Spaniens og Portugals Tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 822/87 af 16. marts 1987 om den fælles markedsordning for vin (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2253/88 (2), særlig artikel 47, stk. 3, artikel 38, stk. 5, artikel 41, stk. 10, artikel 42, stk. 6, og artikel 81, og

ud fra følgende betragtninger:

Hensigten med de frivillige destillationer, der er omhandlet i artikel 38 og 41 i forordning (EØF) nr. 822/87, er at sanere markedet uden dog at overskride de mængder, som er forenelige med en god forvaltning af markedet; med henblik herpå bør der fastsættes en grænse for, hvor megen bordvin hver producent må destillere, på grundlag af det udnyttede areal, der er beregnet til fremstilling af bordvin; af hensyn til de nationale bestemmelser vedrørende anerkendelse af kvbd, som gælder i visse medlemsstater, bør de maksimumsmængder bordvin, som vil kunne destilleres i de pågældende områder, ikke sættes i forhold til hver enkelt producents areal beregnet til fremstilling af bordvin, men til det samlede areal, vedkommende udnytter;

i de tilfælde, hvor det er vanskeligt at foretage en præcis henvisning til det areal, som vinen kommer fra, bør den mængde, der kan destilleres, dog begrænses til en procentdel af den mængde bordvin, der produceres i løbet af produktionsåret; denne procentdel bør gøre det muligt at opnå resultater, der er sammenlignelige med dem, der opnås i forbindelse med begrænsningen i forhold til det udnyttede areal; procentdelen bør derfor fastsættes under hensyntagen til det gennemsnitlige hektarudbytte; da gennemsnitsudbyttet i de græske dele af vindyrkningsområde C III og i de spanske dele af vindyrkningsområderne C er væsentlig lavere end i resten af Fællesskabet, bør der for disse dele af området fastsættes en anden procentdel;

efter artikel 1, stk. 4, i Rådets forordning (EØF) nr. 2179/83 af 25. juli 1983 om fastsættelse af generelle regler for destillation af vin og biprodukter fra vinfremstilling (3), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2505/88 (4), kan producenten først levere vin til destillation, efter at interventionsorganet har godkendt leveringskontrakten eller -angivelsen; efter artikel 11 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3929/87 af 17. december 1987 om høst-, produktions- og beholdningsanmeldelser i vinsektoren (5) gives denne godkendelse kun ved fremlæggelse af produktionsanmeldelsen; produktionsanmeldelserne kan afgives indtil den 15. december i Forbundsrepublikken Tyskland og indtil den 30. november i de øvrige medlemsstater; disse bestemmelser kan forsinke destillationerne; det bør derfor fastsættes, at medlemsstaterne kan tillade, at kontrakterne godkendes tidligere, såfremt de indfører en ordning med sikkerhedsstillelse, således at de producenter, der ikke har overholdt nævnte bestemmelser samt bestemmelserne i nærværende forordning, særlig artikel 2, stk. 1, i givet fald straffes;

efter artikel 41, stk. 4, kan der destilleres højst 6,2 mio hl; det er derfor nødvendigt at fastlægge en procedure, som gør det muligt at overholde dette krav;

en betingelse for iværksættelse af destillation som omhandlet i artikel 42, stk. 2, andet afsnit, andet led, i forordning (EØF) nr. 822/87 for en bestemt type bordvin er, at det skal være konstateret, at den repræsentative pris i tre på hinanden følgende uger har ligget under udløsningsprisen; det bør derfor fastsættes, i hvilken periode disse tre uger ligger; den maksimumsmængde, som skal destilleres af hver indehaver af en langfristet oplagringskontrakt, udtrykkes som en procentdel af den samlede mængde bordvin, der er produceret af den pågældende indehaver i løbet af det produktionsår, hvor den langfristede kontrakt blev indgået; procentdelen fastsættes af Kommissionen; efter artikel 42, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 822/87 kan procentdelen ikke overstige 18 %;

i oplagringsperioden sker der en naturlig udvikling i vinens flygtige syreindhold, der risikerer at komme til at ligge over den grænse, som er fastsat i forordningen om adgang til indgåelse af langfristede kontrakter om privat oplagring af visse bordvine for et bestemt produktionsår, og som er baseret på en oplagringsperiode på ni måneder; det bør accepteres, at vinen anses for at opfylde betingelserne, selv om det flygtige syreindhold er større end det i nævnte forordning fastsatte, forudsat at den

(1) EFT nr. L 84 af 27. 3. 1987, s. 1.
(2) EFT nr. L 198 af 26. 7. 1988, s. 35.
(3) EFT nr. L 212 af 3. 8. 1983, s. 1.
(4) EFT nr. L 225 af 15. 8. 1988, s. 14.
(5) EFT nr. L 369 af 29. 12. 1987, s. 59.

grænse, der er fastsat for den pågældende type bordvin, ikke overskrides, og at alle andre administrative og tekniske betingelser er overholdt;

den procentdel, inden for hvilken en producent kan få adgang til en af de i denne forordning omhandlede destillationer, anvendes på den producerede mængde bordvin, der fremgår af den produktionsanmeldelse, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 3929/87, samt de til- og afgangsbøger, der er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1153/75 af 30. april 1975 om udstedelse af ledsagedokumenter og om fastlæggelse af de forpligtelser, der inden for vinsektoren påhviler producent og forhandler, undtagen detailhandler [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 418/86 [2];

i artikel 47 i forordning (EØF) nr. 822/87 er det fastsat, at interventionsforanstaltningerne kun kan omfatte de producenter, som har opfyldt forpligtelserne i nævnte forordnings artikel 35 og i givet fald artikel 36 og 39 i løbet af en referenceperiode; i visse tilfælde kan dette først godtgøres på et tidspunkt efter udløsningen af disse foranstaltninger, og denne bestemmelse risikerer derfor at forsinke deres gennemførelse; af denne grund bør det fastsættes, at medlemsstaterne kan tillade, at der gives adgang til disse foranstaltninger på et senere tidspunkt; denne mulighed bør være underkastet betingelser, der garanterer, at producenter, som ikke har opfyldt de nævnte forpligtelser, udelukkes fra anvendelsen af de pågældende foranstaltninger;

det bør præciseres, at leveringskontrakter og -angivelser blandt andet skal indeholde tilstrækkelige oplysninger til identifikation af de vine, de omfatter;

det er nødvendigt at fastsætte visse frister for foranstaltningens gennemførelse for både producenter og destillerier, for at den kan blive så effektiv som mulig;

det er nødvendigt at undgå faren for, at produkter, der er fremstillet ved destillation af visse vine, forstyrrer markedet for vinbrændevin med oprindelsesbetegnelse; med henblik herpå bør det ved anvendelse af artikel 3, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2179/83 fastsættes, at der ved destillation af disse vine ikke må fremstilles et produkt med et alkoholindhold på under 92 % vol;

prisen på den vin, der skal destilleres, udelukker normalt, at destillationsprodukterne afsættes på markedsbetingelser; der må derfor indføres en støtte, hvis størrelse fastsættes på grundlag af de i artikel 7 i forordning (EØF) nr. 2179/83 omhandlede kriterier, samtidig med at der tages hensyn til den nuværende usikkerhed i forbindelse med markedspriserne for destillationsprodukterne;

det bør fastsættes, at minimumsprisen til producenterne i almindelighed udbetales så betids, at de kan opnå samme fortjeneste som den, de ville opnå, hvis det drejede sig om et kommercielt salg;

udbetalingen af støtten for den pågældende destillation bør derfor fremskyndes mest muligt, og det bør sikres, at foranstaltningen gennemføres korrekt, ved at der stilles en passende sikkerhed;

da der ikke findes en fællesskabsdefinition for rosévin og spansk sammenstukket rød- og hvidvin, bør det af hensyn til klarheden bestemmes, at rosébordvine sidestilles med røde bordvine, og at spanske sammenstukne vine sidestilles med hvide bordvine af type A I, idet disse i økonomisk henseende er indbyrdes nært forbundne;

efter artikel 38 i forordning (EØF) nr. 822/87 kan der træffes afgørelse om destillation for alle bordvine og vine egnet til fremstilling af bordvine; minimumsopkøbspriserne for vin, der leveres til destillation, fastsættes dog som en procentdel af orienteringspriserne for de forskellige typer bordvin; det må derfor præciseres, hvilke bordvine der i økonomisk henseende er nært forbundne med de enkelte typer bordvin;

visse vine leveret til destillation kan forarbejdes til vin tilsat alkohol med henblik på destillation; bestemmelserne vedrørende destillation bør derfor tilpasses i overensstemmelse med reglerne i artikel 25 og 26 i forordning (EØF) nr. 2179/83;

interventionsorganerne og Kommissionen skal underrettes om destillationernes forløb, samt informeres om, hvilke mængder vin der destilleres, og hvilke mængder alkohol der fremstilles;

da oplagringskontrakterne for den vin, der omfattes af den i artikel 42 i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede destillation, blev indgået i løbet af det foregående produktionsår, bør den seneste repræsentative kurs, der anvendtes i det pågældende produktionsår, lægges til grund;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Vin —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Denne forordning fastsætter i:

a) afsnit I gennemførelsesbestemmelserne for destillationer som omhandlet i artikel 38 og 41 i forordning (EØF) nr. 822/87

[1] EFT nr. L 113 af 1. 5. 1975, s. 1.
[2] EFT nr. L 48 af 26. 2. 1986, s. 8.

b) afsnit II gennemførelsesbestemmelserne for destillation, der er forbeholdt indehavere af langfristede oplagringskontrakter for bordvin, som fastsat i artikel 42, stk. 2, andet afsnit, andet led, i forordning (EØF) nr. 822/87

c) afsnit III de fælles bestemmelser for de i afsnit I og II omhandlede destillationer.

AFSNIT I

Destillationer som omhandlet i artikel 38 og 41 i forordning (EØF) nr. 822/87

Artikel 2

1. Hvis de i artikel 38 og 41 i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede destillationer iværksættes for et bestemt produktionsår, kan producenterne lade destillere en mængde bordvin, eller i tilfælde af destillation som omhandlet i artikel 38, en mængde bordvin eller vin egnet til fremstilling af bordvin, der ikke må overstige en nærmere fastsat mængde pr. ha vinareal, der udnyttes af producenterne til produktion af bordvin.

Det antal hektarer, som den i første afsnit omhandlede nærmere fastsatte mængde refererer til, er det, der er anført i tredje kolonne i tabel B i produktionsanmeldelsen, jf. bilag I til forordning (EØF) nr. 3929/87.

Såfremt

— arealet ikke er anført i ovennævnte produktionsanmeldelse

eller

— vinarealet ikke er opdelt efter de kategorier af vindyrkningsområder, der er omhandlet i artikel 12, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3929/87,

beregnes antallet af hektarer ved at dele den fremstillede mængde bordvin med hektarudbyttet for de anvendte produkter.

Producenter, som ønsker at foretage destillation, indgår en eller flere leveringskontrakter eller indsender en eller flere angivelser.

2. Den i artikel 6 omhandlede godkendelse af leveringskontrakter eller -angivelser er tilladt, inden producenten har indsendt den i forordning (EØF) nr. 3929/87 omhandlede produktionsanmeldelse, såfremt udbetaling af støtte til destilleriet eller frigivelse af sikkerheden sker mod producentens indsendelse af nævnte produktionsanmeldelse.

I det i foregående afsnit omhandlede tilfælde må de samlede mængder, der er anført i kontrakten eller angivelsen, dog ikke overstige de mængder, som fremkommer ved anvendelsen af bestemmelserne i stk. 1 på de mængder bordvin, producenten har fremstillet siden begyndelsen af det pågældende produktionsår og opført i de til- og afgangsbøger, der er omhandlet i artikel 14 i forordning (EØF) nr. 1153/75.

3. Som undtagelse fra stk. 1 kan producenterne for produktionsåret 1988/89 lade destillere en mængde bordvin, eller i tilfælde af destillation som omhandlet i artikel 38, en mængde bordvin eller vin egnet til fremstilling af bordvin, der ikke må overstige en nærmere fastsat procentdel af den mængde bordvin, de har produceret i den græske del af vindyrkningsområde C III, i den spanske del af vindyrkningsområderne C eller i de øvrige vindyrkningsområder.

Den mængde produceret bordvin, som de i første afsnit omhandlede procentdele gælder for, er for hver producent summen af de mængder, der som vin er anført i kolonnen for bordvin i den produktionsanmeldelse, som han i givet fald har indsendt i henhold til forordning (EØF) nr. 3929/87, og de mængder, som han selv har fremstillet efter datoen for indsendelse af nævnte anmeldelse, og som fremgår af de i artikel 14 i forordning (EØF) nr. 1153/75 omhandlede til- og afgangsbøger.

For produktionsåret 1988/89 gælder det i tilfælde af anvendelse af stk. 2, første afsnit, at de samlede mængder, der er anført i kontrakten eller angivelsen, ikke må overstige de mængder, som fremkommer ved anvendelsen af bestemmelserne i første afsnit på de mængder bordvin, producenten har fremstillet siden begyndelsen af det pågældende produktionsår og opført i de til- og afgangsbøger, der er omhandlet i artikel 14 i forordning (EØF) nr. 1153/75.

Artikel 3

1. For så vidt angår destillation som omhandlet i artikel 41 i forordning (EØF) nr. 822/87, og såfremt det af de i artikel 12, stk. 1, omhandlede meddelelser fremgår, at den samlede mængde bordvin, der er anført i de til interventionsorganerne indsendte kontrakter, overstiger den i henhold til artikel 41 i forordning (EØF) nr. 822/87 fastsatte mængde, kan kontrakterne kun gennemføres for en vis procentdel af den fastsatte mængde.

Kommissionen fastsætter denne procentdel efter fremgangsmåden i artikel 83 i forordning (EØF) nr. 822/87 senest en måned efter, at den har modtaget de i foregående afsnit omhandlede oplysninger.

2. Destillation kan ikke påbegyndes inden datoen for fastsættelse af den procentdel, der er omhandlet i stk. 1.

AFSNIT II

Destillation, der er forbeholdt indehavere af langfristede oplagringskontrakter for bordvin, som fastsat i artikel 42, stk. 2, andet afsnit, andet led, i forordning (EØF) nr. 822/87

Artikel 4

1. Den i artikel 42, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede periode på tre på hinanden følgende uger ligger mellem den 15. juli og den 30. november i det pågældende produktionsår.

2. Hvis der for et bestemt produktionsår træffes afgørelse om den i artikel 42, stk. 2, andet afsnit, andet led, i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede destillation, kan indehavere af langfristede oplagringskontrakter for de typer bordvin, for hvilke afgørelsen træffes, og for vintyper med nær økonomisk forbindelse med disse, lade destillere en mængde oplagret vin under kontrakt, som ikke overstiger en nærmere fastsat procentdel af den samlede mængde bordvin, som de har fremstillet i det foregående produktionsår.

3. De i stk. 2 omhandlede foranstaltninger kan kun anvendes på vin, der har været omfattet af en langfristet oplagringskontrakt, der blev indgået i det foregående produktionsår i henhold til den forordning, som åbner mulighed for at indgå sådanne kontrakter. Denne vin skal have de i forordning om adgang til indgåelse af langfristede kontrakter om privat oplagring krævede egenskaber, undtagen med hensyn til det flygtige syreindhold, der dog ikke må være større end anført i artikel 66 i forordning (EØF) nr. 822/87.

4. Den mængde produceret bordvin, som den i stk. 2 omhandlede procentdel gælder for, er for hver producent summen af de mængder, der som vin er anført i kolonnen for bordvin i den produktionsanmeldelse, som han i givet fald har indsendt i henhold til forordning (EØF) nr. 3929/87, og de mængder, som han selv har fremstillet efter datoen for indsendelse af nævnte anmeldelse, og som fremgår af de i artikel 14 i forordning (EØF) nr. 1153/75 omhandlede til- og afgangsbøger.

AFSNIT III

Fælles bestemmelser

Artikel 5

I overensstemmelse med artikel 47, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 822/87 kan de producenter, som i det foregående produktionsår var omfattet af forpligtelserne i artikel 35, 36 eller 39 i forordning (EØF) nr. 822/87, kun nyde godt af foranstaltningerne i nærværende forordning, såfremt de fører bevis for, at de har opfyldt deres forpligtelser i løbet af de referenceperioder, der er fastsat i henholdsvis artikel 16 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2352/87 [1], (EØF) nr. 2353/87 [2] og (EØF) nr. 441/88 [3].

Medlemsstaterne kan dog tillade godkendelse af de i artikel 6 omhandlede leveringskontrakter eller -angivelser, inden at producenten har ført det i første afsnit omhandlede bevis, såfremt disse leveringskontrakter eller -angivelser indeholder en erklæring fra producenten om, at han bekræfter at have opfyldt de i første afsnit omhandlede forpligtelser, eller at han opfylder betingelsen i artikel 11, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2179/83, samt at han forpligter sig til at levere de resterende mængder, der er nødvendige for fuldt ud at opfylde forpligtelsen, inden for de frister, der er fastsat af de kompetente nationale myndigheder.

Det i første afsnit omhandlede bevis føres inden den 1. juni i det pågældende produktionsår.

Artikel 6

1. De kontrakter og angivelser, der er omhandlet i henholdsvis artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2179/83, indgives til det kompetente interventionsorgan til godkendelse senest fire måneder efter iværksættelse af hver destillation for det pågældende produktionsår.

For så vidt angår destillation som omhandlet i artikel 41 i forordning (EØF) nr. 822/87 indgives kontrakterne og angivelserne dog til godkendelse senest to måneder efter destillationens iværksættelse.

2. De i stk. 1 omhandlede kontrakter og angivelser skal mindst indeholde følgende oplysninger:

a) mængde, farve og virkeligt alkoholindhold for den vin, der skal destilleres, med angivelse af, om der er tale om bordvin eller vin egnet til fremstilling af bordvin

b) producentens navn og adresse

c) vinens oplagringssted

d) destillatørens navn eller destilleriets firmanavn

e) destilleriets adresse

f) bordvinstype, når det drejer sig om bordvin af type A II, A III eller R III

g) i givet fald en henvisning til den oplagringskontrakt, som den pågældende vin har været omfattet af.

3. Den i stk. 1 omhandlede godkendelse er betinget af overholdelse af betingelserne i artikel 11 i forordning (EØF) nr. 3929/87.

4. Interventionsorganet meddeler senest en måned efter udløbet af de i stk. 1 omhandlede frister producenten resultatet af godkendelsesproceduren.

5. Den mængde vin, som leveres til destillation af hver producent, der har indgået en kontrakt, kan ikke være under 10 hl.

Artikel 7

1. Destillationerne må ikke finde sted efter udløbet af det pågældende produktionsår.

2. Ved direkte destillation af vin fremstillet af druesorter, som i klassificeringen for den samme administrative

[1] EFT nr. L 213 af 4. 8. 1987, s. 17.
[2] EFT nr. L 213 af 4. 8. 1987, s. 22.
[3] EFT nr. L 45 af 18. 2. 1988, s. 15.

enhed både figurerer som druesorter til vinfremstilling og som sorter til fremstilling af vinbrændevin, må der kun fremstilles et produkt, der har et alkoholindhold på 92 % vol eller derover.

Artikel 8

1. Minimumsopkøbspriserne og støttebeløbene fastsættes inden begyndelsen af hvert produktionsår.

2. Destillatøren betaler producenten de i stk. 1 omhandlede minimumsopkøbspriser senest tre måneder efter hvert leveret vinpartis ankomst til destilleriet, såfremt producenten har leveret det i artikel 5 omhandlede bevis til den kompetente myndighed senest to måneder efter vinens levering. Hvis beviset leveres efter to måneder, betaler destillatøren inden en måned.

Artikel 9

1. Det i artikel 9, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2179/83 omhandlede forskud udbetales senest tre måneder efter forelæggelse af bevis for, at sikkerheden er stillet.

2. Medmindre artikel 23 i forordning (EØF) nr. 2179/83 finder anvendelse, frigives den i stk. 1 omhandlede sikkerhed kun, såfremt beviset for, at den samlede mængde vin er blevet destilleret, og i givet fald beviset for, at opkøbsprisen for vinen er blevet betalt inden for de fastsatte frister, fremlægges senest ved udgangen af den femte måned efter den dato, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1.

Fremsendes disse beviser ikke inden for den fastsatte frist, men i løbet af de to efterfølgende måneder, og skyldes denne forsinkelse ikke en alvorlig forsømmelse fra destilleriets side, frigiver interventionsorganet 80 % af sikkerheden.

3. Et destilleri, som ikke har anmodet om det i stk. 1 omhandlede forskud, skal i givet fald senest en måned efter fremlæggelse af beviset for destillation over for interventionsorganet fremlægge bevis for, at det har betalt producenten minimumsopkøbsprisen for destilleret vin inden for de fastsatte frister.

Fremsendes disse beviser ikke inden for den fastsatte frist, men i løbet af de to efterfølgende måneder, og skyldes denne forsinkelse ikke en alvorlig forsømmelse fra destilleriets side, frigiver interventionsorganet 80 % af sikkerheden.

Bevis for, at vinen er blevet destilleret, kan først fremlægges af destilleriet, efter at producenten har fremlagt det i artikel 5 omhandlede bevis.

4. Hvis det konstateres, at destilleriet ikke har betalt producenten minimumsopkøbsprisen, betaler interventionsorganet inden den 1. juni i det følgende produktionsår producenten et beløb svarende til støttebeløbet, i givet fald gennem interventionsorganet i den medlemsstat, hvor producenten er hjemmehørende.

Artikel 10

1. Denne forordnings bestemmelser vedrørende rødvine gælder også for rosévine.

2. Denne forordnings bestemmelser vedrørende en bestemt type bordvin gælder også for bordvin, der i økonomisk henseende er nært forbundet med denne.

Ved anvendelse af denne forordning anses følgende bordvine for i økonomisk henseende at være nært forbundne med bordvin af type :

— A I : hvide bordvine, som ikke henhører under type A I, A II eller A III
— R I : røde bordvine, der har et virkeligt alkoholindhold på under 12,5 % vol, og som ikke henhører under type R I eller R III
— R II : røde bordvine, der har et virkeligt alkoholindhold på over 15 % vol, og som ikke henhører under type R III.

3. For produktionsåret 1988/89 og 1989/90 kan en producent i Spanien til destillation levere det produkt, der er fremkommet ved sammenstikning af en vin egnet til produktion af hvid bordvin eller en hvid bordvin af hans egen produktion med en vin egnet til produktion af rød bordvin eller en rød bordvin af hans egen produktion. Produktet sidestilles med en hvid bordvin af type A I.

Artikel 11

1. I det i artikel 26 i forordning (EØF) nr. 2179/83 omhandlede tilfælde indgives kontrakt eller angivelse om leverancer til fremstilling af vin tilsat alkohol med henblik på destillation til det kompetente interventionsorgan til godkendelse inden de i artikel 6, stk. 1, fastsatte datoer afhængigt af destillationen.

Interventionsorganet meddeler senest en måned efter udløbet af de i stk. 1 omhandlede frister producenten resultatet af godkendelsesproceduren.

2. Fremstillingen af vin tilsat alkohol med henblik på destillation må først finde sted, når kontrakten eller angivelsen er godkendt, og ikke senere end den 31. juli i det pågældende produktionsår.

3. Destillation af vin tilsat alkohol med henblik på destillation må ikke finde sted efter den førstfølgende 31. august.

4. Senest den 10. i hver måned fremsender den virksomhed, der foretager alkoholtilsætningen med henblik på destillation, en opgørelse til interventionsorganet over de mængder vin, den har fået leveret i den foregående måned.

5. Den virksomhed, der foretager alkoholtilsætningen med henblik på destillation, modtager en støtte beregnet pr. hl og pr. % vol virkeligt alkoholindhold i vinen inden tilsætningen af alkohol.

Støttebeløbet fastsættes inden begyndelsen af hvert produktionsår.

For at modtage støtte indsender virksomheden senest den 31. august i det pågældende produktionsår en ansøgning til det kompetente interventionsorgan vedlagt en kopi af ledsagedokumenterne for transport af den vin, for hvilken der ansøges om støtte, eller en oversigt over disse dokumenter.

Medlemsstaterne kan kræve, at nævnte kopier og oversigt påtegnes af en kontrolmyndighed.

Støtten udbetales senest tre måneder efter fremlæggelse af bevis for, at den i artikel 26, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2179/83 omhandlede sikkerhed er stillet, og under alle omstændigheder efter godkendelsen af kontrakten eller angivelsen.

6. Uden at artikel 23 i forordning (EØF) nr. 2179/83 tilsidesættes, frigives sikkerheden kun, hvis der inden den 30. november i det følgende produktionsår er fremlagt bevis for,

— at den samlede mængde vin, der er anført i kontrakten eller angivelsen, er blevet forarbejdet ved tilsætning af alkohol og destilleret

— at producenten har fået udbetalt opkøbsprisen for vinen inden for de i artikel 10, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2179/83 fastsatte frister.

Fremlægges beviserne efter udløbet af den fastsatte frist, men senest den førstfølgende 31. januar, frigiver interventionsorganet 80 % af sikkerheden.

Hvis det konstateres, at virksomheden, der foretager alkoholtilsætningen, ikke har betalt producenten opkøbsprisen, betaler interventionsorganet inden den førstfølgende 1. maj producenten et beløb svarende til støttebeløbet, i givet fald gennem interventionsorganet i den medlemsstat, hvor producenten er hjemmehørende.

Artikel 12

1. Senest en måned efter udløbet af fristen for godkendelse af kontrakten eller angivelsen meddeler medlemsstaterne Kommissionen de mængder vin og vin tilsat alkohol med henblik på destillation, der er anført i de godkendte leveringskontrakter og -angivelser.

2. Senest den 10. i hver måned fremsender destillerierne en opgørelse til interventionsorganet over de mængder vin, der er destilleret i løbet af den foregående måned, opdelt på de i artikel 3, stk. 1, første afsnit, i forordning (EØF) nr. 2179/83 anførte kategorier.

3. Senest den 20. i hver måned meddeler medlemsstaterne Kommissionen oplysninger for den foregående måned om de destillerede mængder vin og vin tilsat alkohol, opdelt efter farve, og om de tilsvarende mængder opnåede produkter udtrykt i ren alkohol med de i stk. 2 omhandlede specificeringer.

4. Senest den 30. september i det følgende produktionsår meddeler medlemsstaterne de tilfælde, hvor destilleriet eller forarbejdningsvirksomheden ikke har opfyldt deres forpligtelser, og oplyser, hvilke foranstaltninger der er truffet.

Artikel 13

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. august 1988.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESSEN

Næstformand